

 <p>ΣΩΜΑΤΕΙΟ «ΑΔΟΥΛΩΤΗ ΚΕΡΥΝΕΙΑ» Αγίου Ιωάννη 7, Στρόβολος Τ.Θ. 23940, 1687 Λευκωσία – Κύπρος Τηλ. 22-668464, Φαξ 22-668882 e-mail: adouloti.kerinia@cytanet.com.cy website: adoulotikerinia.com.cy</p>	 <p>KYRENIA REFUGEES ASSOCIATION " ADOULOTI KERINIA " 7 Agiou Ioannou, Strovolos P.O. Box 23940, 1687 Nicosia – Cyprus Tel 22-668464, fax 22-668882 e-mail: adouloti.kerinia@cytanet.com.cy website: adoulotikerinia.com.cy</p>
---	---

ΟΙ ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΔΕΙΝΩΝ ΠΟΥ Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΜΑΣ ΠΕΡΑΣΑΜΕ ΑΠΟ ΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 1950 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΟΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΗ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΚ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣ ΔΙΚΑΣΙΜΟ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ.

Αρκετοί συμπατριώτες μας πρόσφυγες και μη, απορούν όταν γίνεται λόγος για συνωμοσία στο Κυπριακό. Απορούν πώς η μικρή Κύπρος μας έμπλεξε σε αυτή την κατάσταση. Απορούν τί μπορούμε να κάνουμε μετά από 47 χρόνια. Απορίες πολλές, οι οποίες απαντώνται ευκολα, από τα ιστορικά δεδομένα και τις πρόνοιες της Διεθνούς Νομιμότητας. Η Αδούλωτη Κερύνηα επιχειρεί με αυτή τη συνοπτικά εκτεταμένη κατάθεση της να ενημερώσει και να αφυπνίσει. Η έκθεση αυτή προκύπτει μέσα από την ενεργό υπερκομματική εμπλοκή της Αδούλωτης Κερύνηας στο Κυπριακό από το 1974 και μετά από σοβαρή μελέτη των Βρετανικών Εγγράφων για το Κυπριακό όπως τα έχει φέρει στη δημοσιότητα η συνεργάτης μας Δημοσιογράφος και Ερευνήτρια Φανούλα Αργυρού και τα βιβλία της.

Καλούμε όλους, πρόσφυγες και μη, πολίτες, παράγοντες και Πολιτικούς να ενδιατρίψουν στο θέμα και όλοι μαζί, μια γροθιά να ενεργήσουμε άμεσα για την ήδη αργοπορημένη επανατοποθέτηση του Κυπριακού.

Το χρονικό της τραγωδίας μας

Για να μπορέσουμε λοιπόν να αντιληφθούμε τί συμβαίνει σήμερα γύρο απο το Κυπριακό και να μπορέσουμε να δράσουμε αποτρεπτικά, ως «ακοίμητοι φρουροί», και να αποφύγουμε τη συνθηκολόγηση με συνέπειες αντίστοιχες εκείνων που βίωσε και βιώνει ο Ελληνισμός, μετά την υπογραφή συμφωνίας παράδοσης του Μικρασιατικού Ελληνισμού στην Τουρκία το 1922, θα αναφερθώ πολύ συνοπτικά στην Ελληνικότητα της Κύπρου και στα γεγονότα των περιόδων:

- 1955-1959 - Συνομολόγηση συνωμοσίας σε βάρος της Κύπρου και του Κυπριακού Ελληνισμού

- 1959-1960 - Θεσμοθέτηση στοιχείων ευνοϊκών για την υλοποίηση της συνωμοσίας μέσα από τη συμφωνία εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Συντάγματος της.
- 1960- 1963- Πρώτη φάση υλοποίησης της συνωμοσίας
- 1963- 1974- Δεύτερη φάση υλοποίησης της συνωμοσίας
- 1974- 2016- Τρίτη φάση υλοποίησης και προσπάθεια ολοκλήρωσης της συνωμοσίας

Η Ελληνικότητα της Κύπρου

Η Κύπρος ευρίσκεται στην ανατολική λεκάνη της Μεσογείου και μιλούμε για νήσο Ελληνική, Ελληνικότατη. Πέρασε πολλές κατακτήσεις αλλά αυτό που επιβεβαιώνουν οι αρχαιολογικές ανακαλύψεις, οι αποδείξεις μέσα από τα σπλάχνα της Κυπριακής γής, σε βάθος χρόνου 6 χηλιετηρίδων , είναι ότι πρόκειται για μια καθαρά Ελληνικότατη νήσο. Η Ελληνοποίηση έγινε τις εποχές που οι Έλληνες θαλασσοκράτορες εξάπλωναν τον Ελληνισμό και το Ελληνικό πνεύμα στη Μικρά Ασία, στον Πόντο, την Κύπρο, στην Αίγυπτο και τη Μέση Ανατολή. Τον Ελληνισμό της Κύπρου ενίσχυσε και η διδασκαλία του Χριστιανισμού που ακολούθησε, αρχίζοντας από την Κύπρο τη διάδοσή του προς τα Δυτικά των Αγίων Τόπων. Πολλοί κατακτητές πέρασαν από τότε, από εκείνες τις λαμπρές εποχές και μετά, αλλά ο Ελληνισμός παραμένει βαθιά ριζωμένος στην Κυπριακή γη και διατηρεί και συντηρεί την Ελληνικότητα του τόπου. Προτελευταίοι κατακτητές οι Οθωμανοί 400 τόσα χρόνια και οι Βρετανοί αποικιοκράτες, μετά, οι τελευταίοι, για άλλα 80 χρόνια. Οι Βρετανοί παρέλαβαν την Κύπρο από τους Οθωμανούς από το 1878 και μετέπειτα το 1922 η Κύπρος έγινε επίσημα Βρετανική αποικία **και η Τουρκία με τη Διεθνή Συνθήκη της Λωζάνης αποποιήθηκε κάθε δικαιώματος επί της Κύπρου**. Η Βρετανική κυριαρχία τερματίστηκε το 1960 με την ανακήρυξη της Κύπρου σε ανεξάρτητη Δημοκρατία.

Παρά τις ξένες κατακτήσεις και ιδιαίτερα παρα την Οθωμανική κατάκτηση 4 αιώνων, η Ελληνικότητα της Κύπρου δεν χάθηκε. Γιαυτό, όταν τερματιζόταν η τελευταία αποικιοκρατία το 1960 τα στατιστικά δεδομένα πληθυσμού και ιδιοκτησίας γής στην Κύπρο ήταν:

- Πληθυσμός 82% Έλληνες και 18% Τούρκοκύπριοι. Μάλιστα από αυτούς η πλειοψηφία είναι εξισλαμισθέντες Έλληνες για να επιβιώσουν κάτω από τη δαμόκλεια σπάθη των Σουλτάνων. Περί τούτου υπάρχουν τα στοιχεία ερευνών διαθέσιμα που μιλούν για την πραγματική ταυτότητα των Τουρκοκυπρίων.
- Ιδιοκτησία ιδιωτικής γής 85% Ελληνική και 13% μόνο Τουρκική

Παρακαλώ κρατείστε αυτά τα δεδομένα , είναι σημαντικά για τη συνέχεια.

Περίοδος 1955-1959

Με την έξοδο απο τον Οθωμανικό ζυγό και τη μεταβίβαση της Κύπρου στην Βρετανία είχαν ανανεωθεί οι ελπίδες του Κυπριακού Ελληνισμού για την πολυπόθητη Ένσωμάτωση στον Εθνικό κορμό, την Ένωση με τη μητέρα πατρίδα, την Ελλάδα. Οι προσδοκίες μεγάλωσαν μετά απο επίσημες Βρετανικές υποσχέσεις ως αντάλλαγμα για τη συνεισφορά του Ελληνικού Έθνους στους δύο αντιφασιστικούς Παγκόσμιους πολέμους. Δυστυχώς οι προσδοκίες προδόθηκαν αφού οι Βρετανοί υπαναχώρησαν αρνούμενοι να αναγνωρίσουν ακόμη και το Δημοψήφισμα του 1950 στο οποίο καταγράφηκε η καθολική απαίτηση του Κυπριακού Λαού, συμπεριλαμβανομένων και Τουρκοκυπρίων, για αναγνώριση της άσκησης του Δικαιώματος της αυτοδιάθεσης του Λαού, για Ένωση με την Ελλάδα. Η απογοήτευση του Λαού εκδηλώνεται την 1^η Απριλίου με την έναρξη του ένοπλου απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ 55- 59.

Με την έναρξη του ένοπλου αγώνα, άρχισε να διαμορφώνεται και η συνωμοσία σε βάρος της Κύπρου και του Ελληνισμού. Η εξέλιξη της εκπόνησης της συνωμοσίας καταγράφεται λεπτομερώς όπως εξελίχθηκε και διαμορφώθηκε, στα απόρρητα Έγγραφα του Βρετανικού Υπουργείου Εξωτερικών για την Κύπρο, καθώς και μέσα απο έγγραφα του ΟΗΕ :

- Η Τούρκια, φοβούμενη την έκβαση του αγώνα της ΕΟΚΑ , θύμισε στη Βρετανία συμφωνία τους απο το 1922 που είχαν κάμει με τη μεταβίβαση της Κύπρου απο τον ένα κατακτητη στον άλλο, ότι σε περίπτωση εγκατάλειψης της Κύπρου απο τη Βρετανία η Κύπρος δεν θα παραδιδόταν στην Ελλάδα, και ότι τα Τουρκικά στρατηγικά συμφέροντα θα διασφαλιζονταν. Η Βρετανία διαβεβαίωσε την Τουρκία ότι η συμφωνία ίσχυε.
- Στη συνέχεια η Τουρκία, έχοντας τις Βρετανικές διαβεβαιώσεις υπόψη, δραστηριοποιήθηκε διπλωματικά στην ενεργό προώθηση σχεδιασμών για την εξαργύρωση των υποσχέσεων. Εκπονήθηκαν και συζητήθηκαν με την Βρετανία διάφορα σχέδια και μελέτες για τον τελικό Τουρκικό στρατηγικό στόχο, ο οποίος συνοψίζεται στην περιβόητη έκθεση του Τούρκου καθηγητή τότε και μετέπειτα Υπουργού Εξωτερικών, Νιχάτ Ερίμ, το 1956, γνωστής ως έκθεσης σχέδιο για την επανάκτηση της Κύπρου απο την Τουρκία. **Προσδιορίστηκε ότι η Κύπρος θα πρέπει να διχοτομηθεί**, να μοιραστεί μεταξύ των δύο βασικών Κοινοτήτων, της Ελληνικής και της Τουρκικής.
- Στα σχέδια επρονοείτο ξεκάθαρα ο γεωγραφικός διαχωρισμός των Ελλήνων και των Τούρκων, με εγκαθίδρυση αυτοδιοίκησης για τον κάθε «Λαό» και μια Ομοσπονδιακής Μορφής Κεντρική Κυβέρνηση η οποία να διασφαλίζει τα συμφέροντα των δύο Λαών της Κύπρου.

- Στα έγγραφα φαίνεται απο τότε να είχαν συμφωνήσει ώστε, το οποιοδήποτε σχέδιο διχοτόμησης της Κύπρου να πηγάζει απο τον ΟΗΕ ώστε να είναι εύκολη και η επιβολή του
- Ο γεωγραφικός όμως διαχωρισμός ήταν ξεκάθαρο ότι θα επέβαλλε τη μετακίνηση πληθυσμών, αφού ο πληθυσμός ήταν ανάμεικτος. Το εγχείρημα ήταν δύσκολο αφού οι Έλληνες πλειοψηφούσαν συντριπτικά των Τουρκοκυπρίων σε πληθυσμό αλλά και σε ιδιωτική ιδιοκτησία γής, σε όλες τις περιοχές της Κύπρου. Αυτό επιβεβαιώθηκε με τους χάρτες που υπάρχουν στα αρχεία, με διχοτομικές γραμμές οριζόντιες, κάθετες και ζικ-ζακ. Δεν υπήρχε διχοτομική γραμμή που να επετύγγχανε το γεωγραφικό διαχωρισμό χωρίς μετακίνηση πληθυσμού.
- Η μετακίνηση λοιπόν πληθυσμού εθεωρείτο απο τότε, το 1956, απαραίτητη και όπως καταγράφεται στα έγγραφα, είχε προσδιοριστεί ότι θα μετακινούνται 200000 κόσμος. Όσοι δηλαδή ήταν οι πρόσφυγες και εκτοπισμένοι μας το 1974.
- Εξετάσθηκαν και συζητήθηκαν και οι διάφοροι τρόποι που θα επιτυγγάνετο η μετακίνηση του πληθυσμού.
  - Είτε να γίνει η μετακίνηση με τη βία. Να την επιβάλει δηλαδή η Βρετανική αποικιοκρατική, τότε, Κυβέρνηση.
  - Είτε να αποφασισθεί η διαιρετική γραμμή που θα οριοθετούσε τις δύο περιοχές και να εγκατασταθεί απο την Βρετανία στη μια περιοχή, Ελληνική τοπική Διοίκηση και στην άλλη, Τουρκική τοπική Διοίκηση υπο την ομπρέλλα της Βρετανίας.
  - Όπως χαρακτηριστικά γράφεται σε σχετικό Βρετανικό έγγραφο, θα αφήνετο ο κόσμος «κάτω απο το Βάρος της κάθε Διοίκησης», ώστε σιγά –σιγά, τα μέλη της μιας Κοινότητας που θα βρεθούν κάτω απο τη διοίκηση της άλλης Κοινότητας να μετακινηθούν αυτόβουλα στη περιοχή Διοίκησης της Κοινότητας τους και αντίστροφα. Ετσι εξελιχτικά στο χρόνο, θα επιτυγγάνετο ο γεωγραφικός διαχωρισμός.
  - Φαίνεται στα έγγραφα ότι η Βρετανία απέρριπτε όλες τις πιο πάνω επιλογές, διότι με δημοσκόπηση είχαν διαπιστώσει ότι η Βρετανική κοινή γνώμη δεν υποστήριζε τέτοιο ενδεχόμενο, ειδικά μετα και απο τις εμπειρίες παρομοίων εγχειρημάτων που είχαν τότε προηγηθεί στην Ινδική χερσόνησο.
- Αφού ο γεωγραφικός διαχωρισμός ήταν αδύνατος άμεσα και η Τουρκία επέμενε εδώ και τώρα για διχοτόμηση, η Βρετανία διαβεβαίωσε την Τουρκία ότι οποιαδήποτε θα είναι η έκβαση του ένοπλου αγώνα της ΕΟΚΑ τα στρατηγικά της συμφέροντα θα διαφυλαχθούν και απλά θα μετατοπισθεί χρονικά η εξασφάλισή τους.

- Με βάση αυτή τη διαβεβαίωση οδηγηθήκαμε το 1959/60, έντεχνα, στην Ανεξαρτησία αντί στην αυτοδιάθεση - Ένωση, που ήταν ο αρχικός στόχος του αγώνα, με ένα Σύνταγμα της νεογέννητης Δημοκρατίας το οποίο περιείχε όλα τα συστατικά της συνταγής, ώστε, να υλοποιηθεί ο σχεδιασμός της μετέπειτα εξασφάλισης των Τουρκικών στρατηγικών συμφερόντων.
- Παράλληλα με την προετοιμασία της στροφής προς ανεξαρτησία είχε αρχίσει σχεδιασμένα και η καλλιέργεια της Κοινοτικής εχθρας. Έπρεπε οι δύο Κοινοότητες ξαφνικά να φανεί ότι δεν θα μπορούσαν πλέον να ζούν κάτω από μια στέγη. Αρχισε η δικοινοτική διαμάχη κατά τη διάρκεια του αντιαποικιακού αγώνα. Τα έγγραφα μάλιστα καταγράφουν τα πληρωμένα δικοινοτικά εγκλήματα, ποιοί τα διέπραξαν και πόσα πληρώνονταν για κάθε εγκληματική πράξη.
- Το χαρακτηριστικό αυτής της περιόδου είναι ότι δεν υπήρχε αντίστοιχη με την Τουρκική, Ελληνική Εθνική στρατηγική η οποία να αντικρούσει και να εξουδετερώσει τους Τουρκικούς σχεδιασμούς. Αντίθετα, η Ελληνική Διπλωματία αβουλα άγεται και εφέρετο από την Βρετανική Διπλωματία η οποία ήταν συνοδοιπόρος των Τούρκων.

Περίοδος 1959- 1960

- Αφού η Βρετανία κατάφερε να αναστείλει τις Τουρκικές απαιτήσεις και αφού εξασφάλισε τη δική μας στροφή προς ανεξαρτησία, ετοίμασε σε συνεργασία με την Τουρκία και το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας στα μέτρα των όσων είχαν συμφωνήσει οι δύο και αφού είχαν τη συγκατάθεση και της Ελλάδας έθεσαν το σχέδιο λύσης στους Κυπρίους με τον όρο ή να το δεχθούν ή να διχοτομηθεί η Κύπρος. Μέρος της προσπάθειας ήταν και η υπονόμευση της ενότητας του μετώπου των Κυπρίων Ηγετών και Παραγόντων της εποχής.
- Έγινε δεκτή η Ζυριχική λύση και εγκαθιδρύθηκε η Κυπριακή Δημοκρατία με ένα Σύνταγμα το οποίο θεσμοθετούσε τον δικοινοτισμό, καταργώντας τις βασικές δημοκρατικές αρχές, του ένας άνθρωπος μια ψήφος και της άσκησης της εξουσίας από την πλειοψηφία με τα δικαιώματα της μειοψηφίας κατωχυρωμένα. **Ανήγαγε την Τουρκοκυπριακή μειοψηφία σε Κοινότητα** θέτοντας τη μάλιστα **με τα ΒΕΤΟ που έδιδε στον Τούρκο Αντιπρόεδρο σε πολιτική ισότητα με την πλειοψηφία.**

Περίοδος 1960- 1963

- Αξιοποιώντας οι Τουρκοκύπριοι τα Συνταγματικά υπερδικαιώματα που τους εδόθησαν και έχοντας κατανοού τη σχεδιασμένη συνέχεια που

ήταν η εξουδετέρωση της Κυπριακής Δημοκρατίας, σε συντονισμό με την Αγκυρα προετοιμάζονταν στρατιωτικά και προκαλούσαν προσκόμματα στην εύρυθμη λειτουργία του Κράτους, οδηγώντας το, σε παραλυσία, προετοιμάζοντας το έδαφος για το επόμενο τους βήμα.

- Το επόμενο βήμα ήλθε όταν ο τότε Πρόεδρος της Δημοκρατίας ήγειρε προς συζήτηση την ανάγκη τροποποιήσεων στο Σύνταγμα ώστε να μπορεί να λειτουργήσει το Κράτος.
- Αυτή η ενέργεια εθεωρήθει ως εκτροπή και οι Τούρκοι έθεσαν σε εφαρμογή το Δεκεμβριο του 1963 τον σχεδιασμό για διαχωρισμό του πληθυσμού.
  - Αποσύρθηκαν απο τη διακυβέρνηση του Κράτους, Κυβέρνηση, Δημόσια Υπηρεσία, Στρατό, Αστυνομία, Βουλή, Γενική Εισαγγελία , Δικαστικό Σώμα.
  - Εκδηλώθηκε ένοπλη Τουρκοανταρσία, που οδήγησε σε ενοπλες συγκρούσεις με αποτέλεσμα οι περιοχές με Τουρκικά χωριά να γίνουν μή προσβάσιμες στις Κρατικές Υπηρεσίες
  - Το Κράτος με τις παρεμβάσεις των ξένων δυνάμεων που ήταν μειωμένες στους Τουρκικούς σχεδιασμούς, εμποδίστηκε να εξουδετερώσει τους στασιαστές και να αποκαταστήσει την τάξη **με το πρόσχημα αποφυγής αιματοχυσίας.**
  - Με τεχνητή εμπλοκή του ΟΗΕ κατα τρόπο που ευνοούσε τους σχεδιασμούς της Άγκυρας εδραιώθηκε ο Κοινοτικός διαχωρισμός, με την παρουσία και ειρηνευτικής, τάχα, δύναμης του ΟΗΕ.
  - **Ταυτόχρονα όμως η Κυπριακή Δημοκρατία πέτυχε** στο Συμβούλιο Ασφαλείας τη συνέχιση της Κυπριακής Δημοκρατίας χωρίς την εμπλοκή των Τούρκων στη Διακυβέρνηση αφού είχαν αποχωρήσει.(Ψήφισμα 186/1964)

Περίοδος 1963- 1974

- Εφόσον οι Τούρκοι επέτυχαν το διαχωρισμό των δύο Κοινοτήτων, έστω και με τους θήλακες και η κατάσταση σταθεροποιήθηκε, οι ξένοι έθεσαν σε τροχιά το σχέδιο αποσταθεροποίησης του Κράτους και δημιουργίας συνθηκών επέμβασης της Τουρκίας για να ολοκληρώσει το έργο.
- Καλλιεργήθηκε η διχόνοια μεταξύ των Ελληνοκυπρίων. Οι ξένες υπηρεσίες βρήκαν εύκολα υπηρέτες πρόθυμους να παίξουν το ρόλο που τους ανατίθετο, μέχρι που οδηγηθήκαμε σε αδελφοκτόνο πραξικόπημα, 15.7.1974, το οποίο διέλυσε την Κυπριακή Δημοκρατία, άφησε το Κυπριακό Κράτος ανωχύρωτη πολιτεία και

τον Κυπριακό Λαό απροστάτευτο στο έλεος του Τούρκου εισβολέα ο οποίος καραδοκώσε και αξιοποίησε το αναμενόμενο πρόσχημα..

- Και αυτή η περίοδος καταγράφει την απουσία Ελληνικής Εθνικής στρατηγικής η οποία να στοχεύει, διπλωματικά και στρατιωτικά στη διαφύλαξη των Εθνικών συμφερόντων. Αντίθετα υπήρξαν και εδώ υπηρέτες και πάλιν των ξένων συμφερόντων οι οποίοι παρόπλισαν το Ελληνικό Κράτος την ώρα που οι ξένοι ήταν έτοιμοι να δράσουν στην Κύπρο για να θέσουν σε τροχιά την επόμενη φάση της συνωμοσίας σε βάρος της Κύπρου. Απομακρύνεται η Ελληνική μεραρχία απο την Κύπρο, γίνεται στρατιωτικό πραξικόπημα στην Ελλάδα, υπονομεύεται ενεργά η Κυπριακή Δημοκρατία και αιμοδοτείται η αδελφοκτόνος διχόνοια στην Κύπρο, ενώ ο Τουρκικός οφισ καραδοκώσε σε χειμέρεια νάρκη μέσα στους Τουρκικούς θήλακες οι οποίοι εδρεύθησαν σε Κράτος εν Κρατη, στα εδάφη της Κυπριακής Δημοκρατίας, ελέω ξένων συμφερόντων και **βάση σχεδίου.**

Περίοδος 1974-2016

- Πραξικόπημα κατα της Κυβέρνησης του προεδρου Μακαρίου, 15, Ιουλίου 1974
- Τουρκική στρατιωτική εισβολή, στις 20 Ιουλίου 1974
- Κατοχή 37% του Κυπριακού εδάφους
- Χιλιάδες σκοτωμένοι και αγνοούμενοι
- Διακόσιες χιλιάδες οι πρόσφυγες, και εκτοπισμένοι, όπως ακριβώς το είχαν εκτιμήσει οι Βρετανοί μελετητές το 1956.Ενα εγκληματικό, σχεδιασμένο Εθνικό ξεκαθάρισμα των κατεχομένων περιοχών.
- Βίαια και εκβιαστική μεταφορά το 1975, όλων των Τουρκοκυπρίων απο τις ελεύθερες περιοχές στα κατεχόμενα υπό την ομπρέλλα μάλιστα του ΟΗΕ, για ανθρωπιστικούς τάχα λόγους επανένωσης οικογενειών και με υποσχέσεις ότι οι Τούρκοι δεν θα έδιωχναν τις τελευταίες 16000-18000 Ελλήνων που παρέμεναν ακόμη μέχρι τότε, στην Καρπασία και το Πελλαπαίς της Κερύνειας. Αυτή ήταν η καθοριστική πράξη πλήρους διαχωρισμού του πληθυσμού. Τούρκοι στα βόρεια κατεχόμενα εδάφη. Έλληνες και οι υπόλοιποι Κύπριοι στις ελεύθερες περιοχές. **Ο Τουρκικός στόχος που ετέθει τη δεκαετία του 1950 υλοποιήθηκε.**
- Μέχρι στιγμής σε όλες της φάσεις των γεγονότων οι Βρετανοί, όπως αποκαλύπτεται και πάλιν απο τα απόρρητα περί Κύπρου έγγραφα του Βρετανικού Υπουργείου Εξωτερικών, επιβεβαιώνονται πιστοί

- συνεργάτες των Τούρκων, παρέχοντας τόσο στρατιωτική όσο και διπλωματική κάλυψη στην υλοποίηση των σχεδίων τους.
- Ο στόχος του γεωγραφικού διαχωρισμού επέτυχε πλήρως, αλλά τό έργο δεν ολοκληρώθηκε, διότι το σφράγισμα του αποτελέσματος με την υπογραφή άμεσης συμφωνίας για τη διχοτόμηση της Κύπρου αποφεύχθηκε απο δύο γεγονότα:
    - Το εμπόδιο στη διχοτόμηση της Κύπρου, ο τότε Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας Αρχιεπίσκοπος Μακάριος δεν σκοτώθηκε όπως εστόχευαν οι πραξικοπηματίες αλλά επανήλθε στο πηδάλιο της Κυπριακής Δημοκρατίας και,
    - Η Δημοκρατία αποκαταστάθηκε στην Ελλάδα.
  - Τέθηκε, τότε, σε εφαρμογή σχέδιο Β. Απεδείχθει ότι η Δημοκρατία στην Ελλάδα μπορεί να αποκαταστάθηκε αλλά η λειτουργία της ήταν προσδεδεμένη σε ξένα δεκανίκια. Η ΒρετανοΑμερικανική Διπλωματία ενεργώντας προληπτικά εξεβίασε και εξασφάλισε ότι οι χειρισμοί που θα ακολουθούνταν στο Κυπριακό θα παρέμεναν εντός του πλαισίου των ΤουρκοΒρετανικών σχεδιασμών της δεκαετίας του 1950. Για το σκοπό αυτό όπως καταγράφεται στα Βρετανικά Έγγραφα κλιμακώθηκε ποικιλοτρόπως η εκβιαστική προσπάθεια εξαγοράς συνειδήσεων και εξασφάλιση εσωτερικών συμμάχων οι οποίοι θα ήσαν έτοιμοι να στηρίξουν τα ξένα σχέδια. Δυστυχώς και πάλιν τα ξένα συμφέροντα εξασφάλισαν απο νωρίς τους συμμάχους που αναζητούσαν. Έπεισαν Ηγέτες και Παράγοντες της Κοινωνίας της Κύπρου ότι, έπρεπε οι πραγματικότητες που διαμορφώθηκαν στο έδαφος να αγνωριστούν, τάχα για ειρήνευση, ως η βάση για μια νέα Κύπρο, για ειρήνευση επιτέλους, για ένα καλύτερο μέλλον κ.λ.π. κ.λ.π. Επαναλαμβάνονταν δηλαδή όλα όσα γλυκόλογα και προτροπές μάθαμε εκ των υστέρων ότι ελέγονταν χωρίς αντικρουσμα και το 1959, παράλληλα με τον ωμό εκβιασμό περί διχοτόμησης.
  - Κάτω απο την αφόρητη πίεση των ξένων διπλωματών που πηγενοέρχονταν, τις Ελληνικές δυστυχώς πιέσεις που ευνοούσαν τους ξένους, την εσωτερική πίεση που κλιμάκωναν Κομματάρχες και παράγοντες της Κύπρου υπέρ της ξενόφερτης πρότασης για συμβιβασμό και έχοντας υπόψη τα δεινά των προσφύγων και του Κυπριακού Λαού γενικώτερα, ο Πρόεδρος Μακάριος θέλοντας να δοκιμάσει τις υποσχέσεις και τις προθέσεις των ξένων, δέχθηκε να ξεκινήσει διάλογο δικοινοτικό, στη βάση της διαμορφωμένης απο την εισβολή κατάστασης, μαζί με τον Ντενκτάς, τον Τούρκο Ηγέτη της Τρομοκρατικής οργάνωσης ΤΜΤ που οργάνωσε και εκτελεσε την Τουρκανταρσία. **Το προσφυγικό μας Σωματείο ήταν το μοναδικό Οργανωμένο σύνολο της Κοινωνίας των πολιτών μαζί με το Κόμμα της ΕΔΕΚ που διαφώνησαμε και προσπαθήσαμε να**

αποτρέψουμε την αποδοχή του συμβιβασμού στη βάση των κατοχικών δεδομένων, να αποτρέψουμε να μπει η Κυβέρνηση σε δικοινοτικό διάλογο έστω και δοκιμαστικά, τη στιγμή που η ουσία του Κυπριακού ήταν η ξένη στρατιωτική εισβολή και κατοχή. Προχώρησε λοιπόν ο Πρόεδρος Μακάριος με ολοκληρωμένες προτάσεις ακόμη και γεωγραφικό χάρτη, για να «δοκιμάσει» όπως μας έλεγε τότε σε συναντήσεις με το Σωματείο μας, τις πραγματικές προθέσεις όλων όσων, δικών μας και ξένων, πίεζαν να ακολουθήσουμε την πορεία που χάραζε η Βρετανία και Αμερική. Δυστυχώς διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε ενδιαφέρον πραγματικό για λύση έστω συμβιβαστική, ούτε απο τους Τούρκους ούτε απο τους ξένους μεσολαβητές και συμβουλάτορες. Αντίθετα οι προθέσεις ήταν άλλες, τις οποίες είδαμε μετέπειτα να ξεκαθαρίζουν μέσα απο τους επόμενους ατέλειωτους γύρους άκαρπων συνομιλιών που ακολούθησαν τα τελευταία 47 χρόνια και των Τουρκικών απαιτήσεων που τίθενται σε αυτές τις συνομιλίες. **Γιαυτό, ο Πρόεδρος Μακάριος διατύπωσε τότε και την ετοιμότητα του να αποσύρει τις προτάσεις που κατέθεσε, κατήγγειλε στις 20.7.1977 τη διεξαγωγή δικοινοτικών συνομιλιών και εξήγγειλε μακροχρόνιο αντικατοχικό αγώνα.**

Δυστυχώς ο Πρόεδρος Μακάριος απεβίωσε(;;;) ένα μήνα μετά προτού προλάβει να διαμορφώσει τη νέα του πρόταση, επι του μακροχρονίου αγώνα που εξήγγειλε.

- Μετά το θάνατό του Προέδρου Μακαρίου οι ξένοι μεθόδευσαν ώστε, όχι μόνο να διατηρηθεί η επιλογή για συμβιβασμό με την κατοχή, αλλά ανέδειξαν και τη δοκιμή του Προέδρου Μακαρίου με τις προτάσεις που έδωσε το 1977, **σε υποθήκη για τους διαδόχους του.** Προωθήθηκαν οι κατευθυντήριες γραμμές, στις οποίες θα βασιζόταν ο διάλογος που θα έκαμνε ο Πρόεδρος Μακάριος με τον Ντενκτάς και ο οποίος ναυάγησε προτού καλά καλά αρχίσει λόγω της Τουρκικής στάσης, **ως δεσμευτική συμφωνία για λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας. Δεν υπάρχει συμφωνία.** Πάνω σε αυτή τη διαστρέβλωση κτίστηκε η συνέχεια ακόμη και μετά που η κατοχική Τουρκία ανακήρυξε μονομερώς το 1983, τα κατεχόμενα ως ανεξάρτητη Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου. Ενώ αντιδρώντες στην αποσχιστική ενέργεια κερδίσαμε τα καταδικαστικά ψηφίσματα 541 και 550 του Συμβουλίου Ασφαλείας με τα οποία η Τουρκική πράξη κρίνεται παράνομη και καλείται η Τουρκία να την αποσύρει, δεν επιδιώξαμε εφαρμογή τους. Αντίθετα, διαχρονικά, Κόμματα και Κυβερνήσεις προβαίνουν σε πολιτικές πράξεις και ενέργειες οι οποίες υποσκάπτουν τα ψηφίσματα 541 και 550. Ως τέτοιες ενέργειες μπορεί να καταγραφούν:

- ❖ Η διεξαγωγή συνομιλιών με τον εκπρόσωπο του παράνομου καθεστώτος ο οποίος προσέρχεται στις συνομιλίες με την «προεδρική» του λιμουζίνα και τη σημαία του παράνομου καθεστώτος
  - ❖ Η αποδοχή εγγράφων του παράνομου καθεστώτος και αλληλογραφίας σε επίσημα χαρτιά του παράνομου καθεστώτος.
  - ❖ Η ανοχή επαφών με παράνομα εγγεγραμμένα Κόμματα και οργανώσεις των κατεχομένων
  - ❖ Η συγκατάθεση της Κυβέρνησης για να γίνονται απευθείας επαφές εκπροσώπων του παράνομου καθεστώτος με παράγοντες του εξωτερικού
  - ❖ Το άνοιγμα των οδοφραγμάτων
  - ❖ Ο Κανονισμός για την πράσινη γραμμή
  - ❖ Ανάπτυξη κάθε μορφής συναλλαγών με το παράνομο καθεστώς. Π.χ Κοινοπραξίες τα έργα μάλιστα των οποίων βραβεύονται επίσημα απο το Κράτος, σωρεία δικοινοτικών προγραμμάτων που αφορούν πολιτισμό την παιδεία κ.λ.π.κ.λ.π.
  - ❖ Παραδίδονται Κρατικές εξουσίες και κυριαρχικά, Κρατικά Δικαιώματα σε Δικοινοτικές, Τεχνικές, τάχα, Επιτροπές
  - ❖ Αναπτύσσονται ουσιαστικά διακρατικές σχέσεις τη στιγμή που υποτίθεται το Κυπριακό είναι άλυτο, **υποτίθεται συζητείται λύση χωρίς να ισχύει τίποτε μέχρι να ολοκληρωθεί ένα σχέδιο λύσης για να τεθεί σε δημοψήφισμα να φανεί αν το εγκρίνει ο Λαός ή όχι.** Ουσιαστικά αξιοποιείται το πέρασμα του χρόνου δημιουργώντας τετελεσμένα και προσβλέποντας ότι κάτω απο το βάρος των τετελεσμένων γεγονότων θα εκβιασθεί ο Λαός να αποδεχθεί το ξεπούλημα που μεθοδεύεται.
- απο τη δεκαετία του 1990 και μετά πέρασε και σε Ψηφίσματα του ΟΗΕ ότι, η λύση θα είναι ΔΔΟ και έγινε σωρεία υποχωρήσεων οι οποίες να διευκολύνουν την εφαρμογή της λύσης αυτής σε βάρος των δικαίων του Κυπριακού Ελληνισμού. Είχε εκφυλιστεί το Κυπριακό σε τέτοιο βαθμό που καταλήξαμε να τεθεί ενώπιον του Λαού προς έγκριση το 2004, ένα εξευτελιστικό σχέδιο λύσης, το Σχέδιο ANNAN. Ευτυχώς ο Κυπριακός Ελληνισμός έδωσε την αρμόζουσα απάντηση καταψηφίζοντας το Σχέδιο με τη συντριπτική πλειοψηφία του 76%.
  - Μετά απο το Δημοψήφισμα δυστυχώς, οι Ηγέτες μας παραμέρισαν τη Λαϊκή εντολή και συνέχισαν να παραμένουν εγκλωβισμένοι στην

πορεία συμβιβασμού με την κατοχή, για λύση ΔΔΟ, πορεία που διευκολύνει την υλοποίηση των Τουρκοβρετανικών σχεδιασμών σε βάρος της Κύπρου και του Λαού της. Αποτέλεσμα αυτής της απαράδεκτης πολιτικής ήταν να εξουδετερωθεί και η ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας, ολόκληρης ως ένα Ενιαίο Σύνολο, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από καταλύτη για σωστή λύση του Κυπριακού που αναμέναμε να είναι η Ευρώπη, όπως πονηρά και ψευδώς μας υπόσχονταν οι πάντες πριν από την ένταξη, η Ευρώπη, λόγω της πολιτικής συνθηκολόγησης την οποία διαχρονικά ακολούθησαν και συνεχίζουν να ακολουθούν οι Ηγέτες μας, αναδεικνύεται σε καταλύτη νομιμοποίησης των κατοχικών δεδομένων.

Μέσα από αυτή την πορεία και τις συνεχείς υποχωρήσεις που γίνονται στις συνομιλίες παγίδα, το παράνομο καθεστώς αναβαθμίζεται εκ μέρους μας, προσφέροντας το άλλοθι και στους ξένους να πράττουν το ίδιο

- Όσο αναβαθμίζεται το παράνομο καθεστώς, αντίστοιχα απασυναγνωρίζεται σταδιακά και η Κυπριακή Δημοκρατία. Οι Ηγέτες μας συμπεριφέρονται ωςάν το Κυπριακό να έχει ήδη λυθεί και σήμερα βλέπουμε και ακούμε πράγματα και θαύματα. Ακούουμε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να επαναλαμβάνει ότι έχει τα ίδια οράματα με τον εκπρόσωπο της κατοχής, αν είναι δυνατόν. Με την κοινή διακήρυξη της 11 Φεβρουαρίου του 2014 στη βάση της οποίας συνεχίστηκαν Δικοινοτικές συνομιλίες, έχει ουσιαστικά δοθεί το άλλοθι και άνοιξαν οι πόρτες για τον εκπρόσωπο του παράνομου καθεστώτος να κυκλοφορεί διεθνώς ως Πρόεδρος του Συνιστώτος Τουρκικού Κράτους της Κύπρου. Οι υποχωρήσεις στις συνομιλίες δίδουν και παίρνουν. Οι Ηγέτες μας προσπαθούν να εξασφαλίσουν επιστροφή κάποιων εδαφών ώστε να επιστρέψουν υπο Ελληνική Διοίκηση τουλάχιστον οι μισοί πρόσφυγες και εφόσον ο αριθμός των προσφύγων μειωθεί τους υπόλοιπους θεωρούν ότι θα τους χειρισθούν. Γιαυτό, αντι να συζητείται στις συνομιλίες διαδικασία εκκένωσης των χωριών μας από τους σφετεριστές για να επιστρέψουμε, συζητείται «περιουσιακό» και προβάλλονται θεραπείες άλλες από την επιστροφή μας, όπως οι αποζημιώσεις και ανταλλαγή περιουσιών. Αυτό το κλίμα δίδει και το δικαίωμα στις πιέσεις να κλιμακώνονται. **Διερωτούνται οι ξένοι:** αφού γίνεται αποδεκτό να λειτουργήσει Τουρκικό συνιστών Κράτος στα κατεχόμενα με λύση ΔΔΟ γιατί δεν προχωράτε σε λύση; Το πρόβλημα είναι ότι για να υλοποιηθεί η λύση ΔΔΟ η οποία βασίζεται στα κατοχικά δεδομένα πρέπει να απεμποληθούν τα δικά μας Ανθρώπινα Δικαιώματα που είναι κάτι που ο Κυπριακός Λαός δεν αποδέχεται. Δεν είναι δυνατό να γίνει αποδεκτό και να νομιμοποιηθεί το Εθνικό ξεκαθάρισμα που έγινε στα κατεχόμενα. Δεν είναι δυνατό

να νομιμοποιηθεί ο μαζικός εποικισμός των κατεχομένων εδαφών μας. Γιαυτό στις συνομιλίες γίνεται προσπάθεια συγκάλυψης του ξεπουλήματος κάτι το οποίο είναι δύσκολο να γίνει. Θυμηθείτε τί είπαμε προηγουμένως για την Ελληνικότητα της νήσου Κύπρου και την κατανομή πληθυσμού και ιδιοκτησίας γής που είναι στα κατεχόμενα κατα 85% Έλληνες και Ελληνική ιδιοκτησία. Γιαυτό και στις συνομιλίες σοφίζονται διάφορα τεχνάσματα για να μας ξεγελάσουν. Π.χ. Μας λένε απο τη μια ότι μας θα μας κατοχυρωθεί το ατομικό δικαίωμα στην περιουσία καθώς και το Ανθρώπινό μας Δικαίωμα να επιστρέψουμε και να επανεγκατασταθούμε εκεί. Με βάση αυτή τη διαβεβαίωση και μόνο, θα μας ζητηθεί να ψηφίσουμε ΝΑΙ σε λύση ΔΔΟ για να εγκριθεί η ίδρυση του Τουρκικού Συνιστώτος Κράτους. **Αφού πούμε το ΝΑΙ**, εκ των υστέρων θα αφαιρεθεί ο καθένας απο εμάς ατομικά, **οχι να ασκήσει** το δικαίωμα της επιστροφής και επανεγκατάστασης βάση του τίτλου ιδιοκτησίας που κατέχει, αλλά να αντιπαλαίψει με το σημερινό σφετεριστή τον οποίο έχουν βαφτίσει χρήστη με πρωτεριότητα μάλιστα στο δικαίωμα επι των περιουσιών μας, στη βάση μάλιστα κριτηρίων τα οποία θα έχουν γνώμονα να μην διαταραχεί η Διζωνικότητα της λύσης, την οποία ήδη θα έχουμε εγκρίνει. Τελικός κριτής μάλιστα θα είναι ειδική Επιτροπή αποτελούμενη απο ένα Έλληνα, ένα Τούρκο και ένα ξένο. Άλλο μεγάλο εμπόδιο στην επίλυση του Κυπριακού εκτός απο τα Ανθρώπινα Δικαιώματα είναι και τα Κρατικά μας δικαιώματα. Με τη λύση ΔΔΟ διαλύεται η Κυπριακή Δημοκρατία και σχηματίζεται ένα νέο κατασκεύασμα το οποίο μέσω του Συνιστώτος Τουρκικού προγεφυρώματος με θεσμοθετημένη πλέον την πολιτική ισότητα δύο Κοινοτήτων, θα θέτει ολόκληρη την Κύπρο υπο τον στρατηγικό έλεγχο της Άγκυρας και τον Κυπριακό Ελληνισμό υπο ομηρία στο έλεος των επεχτατικών βλέψεων της Άγκυρας. Αυτά προνοούνται στις περιβόητες συγκλίσεις τις οποίες έκαμαν λάβαρο αγώνα οι Ηγέτες (;) διαχειριστές του Κυπριακού.

Αποτελεί λοιπόν Ιστορική ευθύνη και υποχρέωση του Ελληνισμού να ματαιώσει τα Τουρκικά σχέδια και ΜΠΟΡΕΙ να το επιτύχει. Πρώτο βήμα πρέπει να είναι η αφαίρεση της θηλειάς της Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας από το κορμί της Κυπριακής Δημοκρατίας, προτού κλείσει και μας στραγγαλίσει.

Μας είναι αδιανόητο σήμερα, μετά το ξεγύμνωμα της συνωμοσίας, η Πολιτική Ηγεσία του τόπου να επιμένει να συντηρεί διάλογο δικοινοτικό, στη βάση των σχεδιασμών της συνωμοσίας και να επιμένει να μας επιβάλλει την Τουρκική λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας. Όχι μόνο να επιμένει η Ηγεσία μας, αλλά να μας εκβιάζει να δεχθούμε τη ΔΔΟ ώστε να αποφύγουμε την πρόσφατη παράλογη Τουρκική απαίτηση για άμεση αναγνώριση ξεχωριστού κυρίαρχου

και πολιτικά ισότιμου Τουρκικού Κράτους. Αν αυτό θα το αποφύγουμε τώρα με λύση ΔΔΟ, θα αποτελεί την εξέλιξη μιας ΔΔΟ την οποία μας εκβιάζουν οι Ηγέτες μας να δεχθούμε.

Θα είναι **ιστορικά ασυγχώρητο** ο Κυπριακός Ελληνισμός **να συναινέσει** στη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και στην Τουρκοποίηση των κατεχομένων εδαφών μας υποστηρίζοντας λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας.

Θα είναι **και αδιανόητο και ιστορικά ασυγχώρητο** ο Κυπριακός Λαός να αποδεχθεί λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας η οποία:

- Κάτω από το μανδύα «Ομοσπονδία» νομιμοποιεί και θεσμοθετεί μόνιμο διαχωρισμό, ο οποίος μάλιστα επιτεύχθηκε με τη βία των όπλων. Έγινε εξωτερική στρατιωτική εισβολή, κατοχή, Εθνικό ξεκαθάρισμα των κατεχομένων, βίαιη και εκβιαστική μεταφορά των Τουρκοκυπρίων από τις ελεύθερες περιοχές στα κατεχόμενα εδάφη και σειρά από παράνομες μονομερείς αποσχιστικές ενέργειες. Γιαυτό η συζητούμενη Ομοσπονδία στην Κύπρο, η ΔΔΟ, δεν πρέπει παραπλανητικά να συγκρίνεται με άλλες Ομοσπονδίες οι οποίες σχηματίστηκαν «ελευθέρα βουλήσει» Λαών, χωρίς να διαταράσσεται η υφιστάμενη νομιμότητα στην οποία ζούσαν και εξελίσσονταν φυσιολογικά.
- **ΔΕΝ** «επανενώνει» Λαό και πατρίδα αλλά **νομιμοποιεί και θεσμοθετεί το μόνιμο γεωγραφικό διαχωρισμό** ενός Λαού που φυσιολογικά εξελισσόμενος μέσα από τους αιώνες, ήταν ανάμεικτος.
- **ΔΕΝ** «επανενώνει» τον Κυπριακό Λαό αλλά θεσμοθετεί το μόνιμο διαχωρισμό του στη βάση φυλής και θρησκείας. Θεσμοθετεί ένα φυλετικό ρατσιστικό διαχωρισμό, απαρτχάιντ.
- **Θεσμοθετεί** την παράνομη και αντιδημοκρατική πολιτική εξίσωση της πλειοψηφίας του 82% με τη μειοψηφία του 18% καταπατώντας το Δημοκρατικό δικαίωμα της πλειοψηφίας να κυβερνά ένα Κράτος, στο οποίο τα Δικαιώματα της μειοψηφίας θα είναι κατοχυρωμένα. Καταργεί το Δημοκρατικό δικαίωμα του : ένας άνθρωπος μια ψήφος.
- **Καταργεί** τη δημοκρατική αρχή της πολιτικής ισότητας πολιτών σε ένα Κράτος Δικαίου και θεσμοθετεί παράνομα την πολιτική Ισότητα Κοινοτήτων.

Η δική μας η πατρίδα ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΜΟΙΡΑΣΘΕΙ ΣΤΑ ΔΥΟ, για να έχουμε δίλημμα ΠΟΙΟ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ ΜΕΡΗ ΝΑ ΑΓΑΠΟΥΜΕ, όπως πονηρά κατηχεί το Τουρκικής προέλευσης τραγούδι το οποίο έγινε «θούριος» των φιλοδιχοτόμων και κραχτών της νομιμοποίησης της κατοχής. **Η πατρίδα μας μια είναι και ενιαία και την ΑΓΑΠΟΥΜΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ** . Είναι ημικατεχόμενη και αγωνιζόμαστε, έχουμε υποχρέωση να αγωνιζόμαστε για να την

ελευθερώσουμε ώστε, να μπορέσουν σε ειρήνη να συνεχίσουν να την απολαμβάνουν τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Δεν θα πρέπει λοιπόν να περιμένουμε να ολοκληρωθεί η διαδικασία. Η πορεία προς λύση Διζωνικής Δικονοτικής Ομοσπονδίας, μέσω Δικονοτικού διαλόγου πρέπει να τερματιστεί άμεσα και το Κυπριακό να αντιμετωπισθεί καθαρά ως ένα Διεθνές θέμα ξένης στρατιωτικής εισβολής, κατοχής, βάνουσης παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου και καταπάτησης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ως τέτοιο, το πρόβλημα για να λυθεί και να επιτευχθεί η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ της Κύπρου, επιβάλλεται η αποκατάσταση της Διεθνούς Νομιμότητας που έχει παραβιασθεί, κάτι που θα αποτελεί και τη μόνη ρεαλιστικά Δίκαιη, λειτουργική και βιώσιμη λύση του Κυπριακού, αφού αυτό θα εξυπακούει:

- **Αποκατάσταση της ανεξαρτησίας και εδαφικής ακεραιότητας της Κυπριακής Δημοκρατίας, με αποχώρηση όλων των Τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων χωρίς όρους και περιορισμούς, ανάκληση των παράνομων μονομερών αποσχιστικών ενεργειών στις οποίες έχει προβεί στα κατεχόμενα η Τουρκία και απομάκρυνση όλων των εποίκων,**
- **αποκατάσταση της κυριαρχίας του Κράτους και της εξουσίας της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας πάνω σε ολόκληρη την Κύπρο,**
- **αποκατάσταση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων όλων των νομίμων Κυπρίων πολιτών, χωρίς αποκλίσεις, μόνιμες ή προσωρινές, από το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο, με την επιστροφή όλων των προσφύγων Ελληνοκυπρίων, Τουρκοκυπρίων, Αρμενίων , Μαρωνιτών , Λατίνων στις πατρογονικές τους εστίες και αποκατάσταση του δημογραφικού χαρακτήρα της Κύπρου,**
- **αναθεώρηση και εναρμόνιση του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας με το Διεθνές Δίκαιο και τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ για πλήρη εκδημοκρατικοποίησή του, αποδίδοντας στο Λαό, πλήρη ισοτιμία πολιτών και ΟΧΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, με την πλειοψηφία να κυβερνά και τα δικαιώματα των μειονοτήτων να είναι πλήρως κατοχυρωμένα.**

Αυτή η βασική ανάγκη για αποκατάσταση της παραβιασθείσης Διεθνούς Νομιμότητας στην Κύπρο, έχει εντοπισθεί και καταγραφεί ως απαίτηση του Διεθνούς Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών σε Ψηφίσματά του, τα οποία είναι σε αρμονία με τον Καταστατικό Χάρτη. (Υπάρχουν και

Ψηφίσματα τα οποία δεν είναι σε αρμονία με τον Καταστατικό Χάρτη και δεν έπρεπε να είχαν γίνει αποδεκτά, ούτε μας δεσμεύουν. Αυτά είναι άκυρα).

Ο Καταστατικός Χάρτης του ΟΗΕ, του Διεθνούς Οργανισμού, ο οποίος ιδρύθηκε με γνώμονα την εξασφάλιση ασφάλειας και προστασίας των μικρών Κρατών, υπαγορεύει στα μικρά αλλά ισότιμα κυρίαρχα Κράτη Μέλη και τη διαδικασία διεκδίκησης των Δικαιωμάτων τους. Αυτές οι πρόνοιες του Καταστατικού Χάρτη θα πρέπει να υπαγορεύσουν και τη στρατηγική επανατοποθέτησης του Κυπριακού για διεκδίκηση της απελευθέρωσης της χώρας μας. Η Νομική πτυχή του Κυπριακού υπαγορεύει και την διαμόρφωση πολιτικής και στρατηγικής, για αποκατάσταση των παραβιάσεων. Η επιδίωξη συμβιβασμού για λύση ΔΔΟ αποτελεί **στρατηγική ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ** και **ΟΧΙ** αποκατάστασης των, και **ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΕΡΜΑΤΙΣΘΕΙ** άμεσα.

Ο Καταστατικός Χάρτης του ΟΗΕ δίδει απάντηση και στα λογικοφανή επιχειρήματα που προβάλλονται από θιασώτες της νομιμοποίησης των κατοχικών δεδομένων, που λένε κουτοπόνηρα: « Μα εδώ που φτάσαμε σήμερα μετά από 47 χρόνια, δεν έχουμε επιλογές παρά να αποδεχθούμε τις «πραγματικότητες» που έχουν δημιουργηθεί».

Επί αυτού, ξεκαθαρίζει ο Καταστατικός Χάρτης και το Διεθνές Δίκαιο:

«ΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ Η ΚΑΤΟΧΗ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΔΕΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΔΙΚΑΙΟ»

Το Δίκαιο υπάρχει και σε μας εναπόκειται να το διεκδικήσουμε. Χρειάζεται υπομονή, αντοχή, επιμονή, αποφασιστικότητα, σταθερότητα και αγώνας.

Ας παραμείνουμε λοιπόν όλοι μας «ακοίμητοι φρουροί» στον αγώνα για αποκατάσταση της δικαιοσύνης, αναχαιτίζοντας τον Τουρκικό επεκτατισμό στην Κύπρο μας.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Για την Αδούλωτη Κεράνεια
Ιωάννης Σιεκέρσαββας
Πρόεδρος

12 Οκτωβρίου 2021